

Sygn. akt II K 391/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – **SSR Agnieszka Knade - Plaskacz**

Protokolant – sekr. sądowy Barbara Michoń

przy udziale Prokuratora – L. O.

po rozpoznaniu w dniu 18/01/2017 roku

sprawy:

S. Z.

s. W. i H. z/d R.,

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 września 2016 roku w M. na drodze publicznej, kierował w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania A.-Sensorem na 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, samochodem ciężarowym marki I. (...) nr rej. (...),

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 67 § 1 k.k. prowadzone przeciwko **S. Z.** postępowanie karne warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby od uprawomocnienia się wyroku;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1.000,- zł (tysiąc złotych);

III. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku,

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego w punkcie III wyroku zalicza okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 września 2016 roku przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania prawa jazdy odpowiada jednemu dniowi zakazu prowadzenia pojazdów,

V. zwalnia oskarżonego od kosztów i opłaty sądowej, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 391/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 września 2016 roku oskarżony S. Z. około godz. 16.45 jechał samochodem ciężarowym marki I. (...) nr rej. (...) drogą publiczną nr (...). W miejscowości M. oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej i w trakcie wykonywanych czynności funkcjonariusze poczuli od kierującego woń alkoholu wobec czego poddano go badaniu urządzeniem do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 16.47 – 0.27 mg/l, o godz. 17.47 0,16 mg/l, o godz. 17.47 0.16 mg/l. Badanie zawartości alkoholu we krwi dokonane o godz. 18.10 wykazało stężenie alkoholu wynoszące 0,37 . W dniu poprzedzającym kontrolę oskarżony do późnych godzin nocnych spożywał piwo w ilości 7 sztuk. /dowód: wyjaśnienia oskarżonego 23, 40, notatka urzędowa k. 1, protokół użycia urządzenia i świadectwa wzorcowania- k 2-6, protokół badania trzeźwości – k. 5, wynik badania krwi – k. 10-11/

S. Z. nie był uprzednio karany, po utracie prawa jazdy nie pracuje zarobkowo, z zawodu jest kierowcą, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. /dowód: wyjaśnienia oskarżonego 22-23, 40, dane o karalności k 17/

S. Z. stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 178a§1 kk. W toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie przyznał się do winy i w złożonych wyjaśnieniach podał, że pił z kolegą w dzień przed zatrzymaniem i nie przypuszczał, że w godzinach popołudniowych jeszcze będzie nietrzeźwy. Wskazał też, że chciałby, aby Sąd pozostawił mu prawo jazdy kat. C a orzekł zakaz prowadzenia pojazdów do których uprawnia prawo jazdy kat. B.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo oskarżonego odnośnie zarzuczonego mu czynu z art.178a§1 kk nie budzi wątpliwości. Potwierdzeniem tego są wiarygodne i spójne wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się w tym zakresie do winy i dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Dowody te wskazują, że dnia 23 września 2016 r. w ruchu lądowym S. Z. prowadził w stanie nietrzeźwości (0.27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) pojazd mechaniczny i zachowaniem swym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a §1 kk. Za wiarygodne Sąd uznał również dokumenty zebrane w sprawie. Wystawione one zostały przez upoważnione do tego instytucje, a ich autentyczność i treść nie były kwestionowane w toku postępowania.

Sąd uznał, iż w świetle okoliczności sprawy zasadnym jest przyjęcie, iż stopień społecznej szkodliwości czynu nie jest znaczny a warunki i właściwości osobiste oskarżonego uzasadniają przypuszczenie, iż dopuszczalne jest warunkowe umorzenie postępowania. W ocenie Sądu można przyjąć, że oskarżony nie popełni ponownie przestępstwa. S. Z. nie był nigdy karany, dotychczasowy sposób jego życia wskazuje, iż przedmiotowe zdarzenie miało charakter incydentalny. Stopień społecznej szkodliwości czynu nie był znaczny albowiem przekroczenie norm określających stan nietrzeźwości było niewielkie, nadto oskarżony nie naruszył innych zasad ruchu drogowego co wskazuje, iż zagrożenie dla innych uczestników ruchu było niewielkie.

Oskarżony w sposób krytyczny odnosił się do popełnionego przestępstwa, wykazał skruchę co wskazuje, iż w sposób właściwy ocenia swoje zachowanie jako naganne. W tej sytuacji uwzględniając stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz okoliczności sprawy Sąd warunkowo umorzył postępowanie o czyn z art. 178a§1 kk określając okres próby na jeden rok. Wydając takie rozstrzygnięcie Sąd uznał, iż roczna próba w będzie wystarczająca dla osiągnięcia celów prewencyjnych w kierunku przestrzegania przez oskarżonego porządku prawnego. Sąd miał również na względzie fakt, że oskarżony nie spowodował żadnego realnego, poważnego niebezpieczeństwa. Nie kwestionował swojej winy i wyraził skruchę.

Zgodnie z art. 67§3kk w związku z art.39pkt.3kk i art.42§2kk Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Sąd uznał, że oskarżony nie powinien uczestniczyć w ruch lądowym w charakterze kierującego wszelkimi pojazdami mechanicznymi

przez okres 1 roku. W ocenie Sądu taki zakaz będzie adekwatny do stwarzanego przez S. Z. zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego, związanego z prowadzeniem przez niego samochodu dostawczego (lekkiego ciężarowego) do którego zalicza się pojazd I. (...), po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości w godzinach wczesno popołudniowych. Mając na względzie wskazane okoliczności Sąd nie przychylił się do wniosków obrony o orzeczenie zakazu ograniczonego wyłącznie do kategorii do której uprawnia prawo jazdy (...). Roczny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych będzie dla oskarżonego – zawodowego kierowcy – stanowił realną dolegliwość związaną z popełnionym przestępstwem.

Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów, Sąd na podstawie art. 63§4 kk zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 września 2016 r.

Na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk Sąd orzekł wobec S. Z. świadczenie pieniężne w wysokości 1.000 zł na poczet Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zdaniem Sądu orzeczenie tegoż środka jest w pełni uzasadnione i powinno uzmysłwić sprawcy czynu naganność jego zachowania.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, uznając, iż aktualna sytuacja finansowa oskarżonego przemawia za przyjęciem, że wyłożenie tych kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe, zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty.

30/01/2017 r

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz